Dana Borșan – Concertul clasic pentru pian

(Grigore Constantinescu – 21 septembrie 2010)

Dacă dorim să comentăm drumul unui artist, ocaziile oferite de realizările sale, când ceea ce dorește capătă mai multe configurații, pot fi surprinzătoare.

Pentru marea pianistă Dana Borșan, cariera de interpret este centrul care focalizează lumea sa de muzician, ca pianist, pedagog și analist.

Cele două volume recent publicate la editura Glissando, o dovedesc cu prisosință. Recent, scrisul muzicologic se situează pe traseul început cu mult timp în urmă, prin primele abordări mozartiene. De la o stagiune la alta, Dana Borşan a proiectat seria completă a concertelor pentru pian şi orchestră, creând astfel arhitectonica unei integrale discografice de senzațională valoare în multitudinea ecourilor mozartiene ce parcurg timpul de la final de secol XVIII la început de secol XXI. Culminația acestei integrale o reprezintă acumularea cercetărilor cunoașterii creației compozitorului dedicate pianului, într-o sinteză analitică ce a condus-o pe artistă spre elaborarea muzicologică a Tezei sale de Doctorat. Pentru ca toate acestea să nu rămână zidite în penumbra inventarelor documentare sau kardexului Radiodifuziunii, Dana Borşan a invitat melomanii ca în completarea audierii discurilor mozartiene să lectureze cele două volume despre care vorim, care au văzut lumina tiparului **Concertul clasic pentru pian – începuturi mozartiene**, apoi **Mozart şi concertele vieneze**. În literatura profesională internațională, dedicată vienezului, se adaugă astfel o contribuție de mare semnificație. Comentariile orientative, care ne propun asamblarea pianisticii concertante în contextul componisticii lui Mozart aduc o perspectivă semnificativă pentru înțelegerea concepției interpretului. Între ramele de Preambul și Concluzie (primul volum) sau de Introducere și Epilog (volumul al doilea), se află, sub un reper lapidar anunțat, câte un Synopsis care ne călăuzește de-a lungul concertelor: cele dinaintea ultimului deceniu de viață și cele din cuprinsul perioadei vieneze.

Considerăm că referirile la fiecare concert sunt mai mult decât prezentări sau analize explicative. De la o lucrare la alta, urmărim în serialul respectiv experienţe trăite şi studii de caz ce sugerează adesea posibile dialoguri între compozitor și interpret. Din înțelegerea partiturii cântate se desprinde motivația vocației care a făcut din pianista Dana Borșan și un complex mozartolog, capabil a include în existența sa de artist clipele de aur ale revelației. Universul sonorului, singularitatea înțelepciunii, particularitatea rostirii prin muzică și cuvânt sunt daruri incontestabile, un beneficiu în care munca, voința și talentul depind de călăuza destinului.